

РЕШЕНИЕ

№ 347

гр. Варна, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Диана Д. Митева

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Въззивно търговско дело № 20223001000497 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството подлежи на разглеждане по реда на чл. 258 и сл. ГПК, и е образувано по **въззивна жалба** на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД **срещу решение №34/06.05.2022г., постановено по гр.д. №156/21г. по описа на ОС-Силистра**, с което е бил отхвърлена частично предявена по чл. 274 ал.1 т.1 КЗ (отм.) срещу Е. Д. О. регресна претенция за сума от само 26 000лв от изплатено сборно обезщетение по задължителна застраховка на автомобилистите на две пострадали от ПТП лица за вредите, причинени от застрахован наследодател, управлявал МПС след употреба на алкохол.

Въззивникът ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, чрез юрк. Г. излага оплаквания за неправилно установени факти по легитимацията на законния наследник на застрахования водач, поради допуснато процесуално нарушение при събиране на доказателствата, посочени по възражението за недействителност на отказ от наследство. Според застрахователя съдът неправилно е отрекъл отговорността на наследника, въпреки вписването на отказа след по-ранно приемане на наследството с конклюдентни разпоредителни действия.

С тези доводи, потвърдени в писмено становище по съществото на спора, пълномощникът моли за отмяна на неправилното решение и уважаване на регресния иск след зачитане на фактическо приемане на наследството.

Въззиваемият Е. Д. О. не е упражнил право на отговор по жалбата. Представител на тази страна не се е явил пред настоящата инстанция за да пледира по същество.

Само въззивника претендира за определяне на разноски по неоспорен списък по чл. 80 ГПК (л. 21).

За да се произнесе по въззивната жалба, съдът съобразява следното:

Решението на първоинстанционния съд е действително (по критериите, възприемани в мотивите към ТРОСГТК по т. д. № 1/2011 г. на ВКС) и съответства на предявена претенция на застраховател, покрил гражданска отговорност на увредени от ПТП лица въз основа на твърдения за уредено в чл. 274 ал.1 т.1 ЗК(отм.) регресно право срещу автомобилиста, застрахован по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ за повреди, причинени при управление на застрахования автомобил след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма. Легитимацията по този предмет на иска е очертана от първоинстанционния съд изцяло съответно на твърденията на кредитора за задължение на починалия в момента на застрахователното събитие застрахован, което е било наследено от единствен универсален правопреемник – наследник по закон от първи ред, обвързан с установяване на основанието на дълга като помагач в съдебния спор за осъждането на застрахователя. Постановеното по това сезиране отхвърлително решение е допустимо.

В първата инстанция ответникът е оспорил поемането на задълженията на наследството, като се е позовал на вписан свой отказ от наследство, извършен на 19.07.2019г. Това възражение е оспорено с реплика за недействителност на извършения отказ поради предходно приемане на наследството, обосновано с извършени от името на непълнолетен наследник разпоредителни действия с права на наследодателя.

В хода на подготовката на настоящото производство въззивният съд е отстранил допуснатото процесуално нарушение по попълване на делото с доказателства, като е събрал посочени от ищеца по тази своевременно предявена реплика нови писмени доказателства.

Съдът, след преценка на изложените в жалбата оплаквания и доказателствата, събрани в двете инстанции, съобразно чл.269 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не се спори по фактите относно пряка родствената връзка между въззиваемия Е. Д. О. и починалия негов неженен баща Д. О. А., за чиято гражданска отговорност като водач на л.а. Ауди А6 с рег.№ XXXXXXXXX ишецът е бил осъден като застраховател по задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. Видно от удостоверение за наследници (л.98 от настоящото дело) непълнолетният към момента на смъртта, настъпила на 30.12.2013г. син(тогава на 15г.) е единствен низходящ на починалия.

Няма спор, че в хода на съдебно установяване на претенции на лицата, увредени от застрахователно събитие, причинено от застрахования, застрахователят е привлякъл като свой помагач този наследник, като при справка по воденото ГД№8577/14г на СГС(приложено към настоящото), се установява, че още при първото му уведомяване за привличането му, действащият със съгласие на майка си непълнолетен син, чрез упълномощен адвокат е оспорил в съдебно заседание на 2.04.2015г наследственото правопреемство, като е заявил, че не е приемал наследството на своя баща.

Всички процесуални действия, които са извършени от подпомагащата страна, вкл. въззивното обжалване на осъдителното решение, са били предпоставени от искания за освобождаване на младежа от участието му в делото.

Освен тази процесуална защита, въззивникът сочи и извършените от името на наследника действия по разпореждане с наследствено имущество, като се позовава на подаденото на 25.09.2014г. заявление за изплащане на средства, натрупани по лична партида на починалия в Универсален пенсионен фонд, подадено чрез законния представител на малолетния син и изплатено по сметка на майката Г Ю.

Не са доказани други разпоредителни действия. Напротив, според изискани справки от БНБ и МВР, в регистъра на банковите сметки и сейфове и в базата за регистрирани ППС няма данни за парични влогове или движими вещи на наследодателя, които евентуално да са усвоени от наследника.

Видно от удостоверение № 18/19.07.2019г. въззиваемият ответник, навършил вече пълнолетие е декларирал отказ от наследството на баща си, и това негово изявление е надлежно регистрирано в книга по чл. 49 ЗН на РС – Дулово.

При така установените факти съдът намира възражението срещу материалната легитимация на посочения от застрахователя правоприемник за основателно. Вписването на направения пред районния съдия отказ от наследство има като правни последици заличаване на наследственото правоприемство. С отказа от наследство, наследникът се лишава от включените в наследството права и не приема включените в него задължения. Той не само преставя да бъде наследник, но се счита, че не е бил такъв, тъй като отказа от наследство произвежда действие от откриване на наследството (т. 1 ТРОСГК №148/86 г.). Тези правни последици могат да бъдат изключени само, ако преди отричането, правоимащото лице вече е упражнило правото си с противоположно по съдържание изявление, което по силата на чл. 49 ЗН също има обратно действие (Решение № 187 от 20.04.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1780/2009 г., I г. о., ГК). В конкретния случай обаче, въпреки допълнително събраните доказателства от въззивния съд, не се установява поведение, с което да е манифестирано нито намерение на наследника да упражнява правата на наследодателя, нито действия по укриване на актив от наследството по смисъла на чл. 49 ал.2 ЗН. Действията на законния представител по усвояване на средствата от пенсионния фонд по изрично разпореждане на закона в чл. 170 ал. 8 КСО не могат да се преценяват като демонстрация на намерение за приемане на наследство за сметка на тогава непълнолетно лице. Процесуалната защита в полза на подпомагания застраховател също не е такова конклюдентно приемане. Напротив при привличането му в процеса, синът на починалия изрично е заявил, че не е в състояние да направи каквото и да е изявление за приемане на правата и задълженията на своя наследодател, а защитата му в процеса срещу подпомагана страна не може да се приравни на приемане на наследството (Решение № 145 от 23.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 1018/2010 г., I т. о., ТК). Още повече, че самият кредитор не е поискал от това лица да заяви категорично волята си по реда на чл. 51 ал.2 ЗН преди да го обвърже с установителна сила на мотивите. Затова, дори и ако трябва да се зачете, позицията на още непълнолетния помагач не може да се изтълкува като

приемане, а също като отказ, който е и допълнително потвърден с последвалата изрична декларацията, извършена от вече изцяло дееспособното лице.

В заключение, няма основание да се отрече действителността на отказа от наследството и съответно въззивният съд достига до краен извод за липса на правоприемство в лицето на сина за задълженията на бащата. Претенцията на застрахователя е неоснователно насочена срещу този ответник и искането следва да се отхвърли. Постановения в същия смисъл акт на първата инстанция следва да се потвърди.

По разноските:

При този резултат от спора няма основание за определяне на разноси в полза на въззивника, предявил неоснователна жалба.

Мотивиран от гореизложеното и на осн. чл. 271 ГПК, съставът на Варненски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №34/06.05.2022г., постановено по гр.д. №156/21г. по описа на ОС- Силистра.

Разноси не се определят.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд по общия ред на глава 22 от ГПК при условията на чл.280 ал. 1 и 2 ГПК в месечен срок от връчването на преписа на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____